RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.165 van 10 februari 2015
in de zaak A. 214.724/XII-7801

In zake: de BVBA BELGIAN ROAD SIGNS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Bosquet
kantoor houdend te 2600 Berchem
Roderveldlaan 5 bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD LEUVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 januari 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Leuven van 24 december 2014 waarbij de overheidsopdracht voor aanneming van leveringen betrekking hebbende op de aankoop van signalisatiematerialen en hulpmaterialen op afroep voor een periode van 4 jaar na het doorlopen van een open offerteaanvraag wordt gegund aan de firma Janssens Wegsignalisatie, en de offerte van Belgian Road Signs bvba niet werd geselecteerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 februari 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Johan Vanstipelen, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Leuven schrijft een open offerteaanvraag uit voor de levering van goederen met als voorwerp “Aankoop van signalisatiematerialen en hulpmaterialen op afroep voor een periode van 4 jaar”.

3.2. De opdracht wordt beheerst door het bijzonder bestek met referentie AD-2014/038.

De opdracht wordt voor vier jaar geraamd op 400.000 euro, btw inbegrepen.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 2 september 2014 en in het Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie van 5 september 2014.

3.3. Inzake de technische bekwaamheid bepaalt het bestek dat als bewijsstukken moeten worden voorgelegd:

> "Een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag, de datum en van de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren. De leveringen worden aangetoond door attesten die de bevoegde autoriteit heeft afgegeven of medeondertekend of, in geval van leveringen voor een particuliere afnemer, door attesten van de afnemer of bij ontstentenis eenvoudigweg door een verklaring van de leverancier".

De offertes worden geopend op 14 oktober 2014. Er worden zes offertes ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en van de nv Janssens Wegsignalisatie.

3.4. In het gunningsverslag van 8 december 2014 wordt na nazicht van de technische bekwaamheid van de verzoekende partij geoordeeld: "Niet OK".

Zij wordt niet geselecteerd met als motivering:

> "Het toegangsrecht en de kwalitatieve geschiktheid van de inschrijver werd na controle onvoldoende aangetoond (er werden geen referenties ingesloten in de offerte)".

Er wordt vervolgens voorgesteld om de opdracht te gunnen aan de nv Janssens Wegsignalisatie.

3.5. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven beslist op 24 december 2014 om de opdracht te gunnen aan de nv Janssens Wegsignalisatie. Dit is de bestreden beslissing, die wat betreft de verzoekende partij als volgt wordt gemotiveerd:

"Artikel 3
De inschrijving van firma Belgian Road Signs niet te weerhouden daar de inschrijver niet voldoet aan de selectiecriteria:
- geen referentielijst ingesloten.
Dit als een substantiële onregelmatigheid te beschouwen".

Bij een ter post aangetekende brief van 29 december 2014 en een e-mail van 30 december 2014 wordt de verzoekende partij op de hoogte gebracht van de bestreden beslissing.

3.6. Bij een ter post aangetekende brief van 14 januari 2015 wordt de overeenkomst tussen de verwerende partij en de gekozen inschrijver gesloten.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij betwist de tijdigheid van het beroep. Vermits de gemotiveerde beslissing bij een ter post aangetekende brief van 29 december 2014 aan de verzoekende partij werd bezorgd, kon de vordering uiterlijk tot 13 januari 2015 worden ingediend. De verwerende partij kreeg echter pas op 15 januari 2015 kennis van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

5.1. Artikel 23, § 3, van de wet van 17 juni 2013 'betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten' bepaalt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden ingesteld binnen een termijn van 15 dagen vanaf de kennisneming van de rechtshandeling.

Artikel 11, eerste lid, van dezelfde wet van 17 juni 2013 luidt:

"De sluiting van de opdracht die volgt op de gunningsbeslissing, mag in geen geval plaatsvinden vóór het verstrijken van een termijn van vijftien dagen die ingaat de dag nadat de gemotiveerde beslissing aan de betrokken kandidaten, deelnemers en inschrijvers overeenkomstig artikel 8, § 1, derde lid, is verzonden. Indien deze verzendingen niet tegelijk gebeuren, gaat de termijn voor de betrokken kandidaat, deelnemer of inschrijver in de dag na de laatste verzending".

In weerwil van artikel 8, § 1, derde lid, van de voornoemde wet dat bepaalt dat de aanbestedende instantie de “kennisgeving [van de gunnings-beslissing] onverwijld per fax, e-mail of een ander elektronisch middel, alsook, dezelfde dag, bij aangetekende zending” doet, heeft de verwerende partij de kennisgeving bij aangetekende brief niet op dezelfde dag als de kennisgeving per e-mail gedaan. De verwerende partij betwist niet dat de bestreden beslissing is onderworpen aan het vereiste van dubbele verzending.

5.2. De laatste kennisgeving van de gunningsbeslissing heeft plaatsgevonden op 30 december 2014, zodat de vordering ingediend op 14 januari 2015 tijdig is ingesteld.

6. De exceptie is ongegrond.

V. De schorsingsvoorwaarden

7.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

VI. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

8. Een enig middel is geput uit de schending van "art. 25 W. 15.06.2006 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten; art. 58 §1 K.B. 15.07.2011 betreffende de plaatsing van de overheidsopdrachten in de klassieke sectoren; het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur; het transparantie-beginsel als algemeen beginsel van aanbestedingsrecht en afgeleid uit het primair Europees Verdragsrecht (VWEU); en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag".

De verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden doordat:

> "de bestreden beslissing de offerte van verzoekende partij niet selecteert omwille van het feit dat zij niet zou voldoen aan de kwalitatieve selectie-eisen, en meer bepaald geen referenties bij de offerte werden gevoegd;
> Terwijl, geen sprake was van een daadwerkelijk selectiecriterium dat betrekking had op de bij te voegen referenties.
> Dat het gehanteerde bewijsmiddel waarvan de voorlegging volgens het bestek werd vereist immers niet werd gekoppeld aan een prestatieniveau.
> Dat art. 58 §1 K.B. Plaatsing nochtans vereist dat de aanbestedende overheid overgaat tot de selectie van de kandidaten of inschrijvers in de mate dat de noodzakelijke inlichtingen en documenten aantonen dat ze cumulatief voldoen aan de kwalitatieve selectiecriteria die werden vastgesteld op grond van de artikelen 67 tot 79.
> Dat zij bij het vaststellen van deze selectiecriteria op grond van de bewijsmiddelen die in de artikelen 67 tot 79 zijn bepaald, deze criteria preciseert, evenals het vereiste niveau ervan, op zodanige wijze dat ze verband houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht.

Dat bij de open procedures het opleggen van een minimaal niveau verplicht is.
Dat te deze betreffende de technische bekwaamheid geen enkel daadwerkelijk selectiecriterium werd vastgesteld, doch enkel verwezen werd naar een bepaald bewijsmiddel zijnde een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht.
Dat het louter opleggen van te voegen bewijsmiddelen zinledig is indien geen minimaal prestatieniveau is bepaald, laat staan dat het gebrek aan deze bewijsmiddelen aanleiding kan geven tot de niet-selectie.
Dat het vaststellen van het bestek als daadwerkelijke voorbeslissing met rechtsgevolgen onwettig is voor zover zij nalaat in functie van de selectiefase de selectiecriteria vast te stellen, evenals het vereiste minimaal niveau ervan.
Dat tevens de beoordeling van de offertes onwettig is gezien de niet-selectie van een inschrijver werd gegrond op de afwezigheid van bepaalde bewijsmiddelen, en zonder de toepassing van een rechtsgeldig vastgesteld selectiecriterium.
Zodat, de bestreden beslissing die de offerte van verzoekende partij niet selecteert omwille van het louter ontbreken van de vereiste bewijsmiddelen inzake selectie voor wat de referenties aanbelangt, terwijl geen rechtsgeldig selectiecriterium voorlag aan de hand waarvan deze bewijsmiddelen konden worden gewaardeerd, minstens geen opgave voorlag van het vereiste prestatieniveau, de bestreden beslissing de in het middel aangehaalde wettelijke bepalingen en beginselen schendt".

9. De verwerende partij zet in haar nota uiteen dat zij heeft geopteerd voor het bewijsmiddel waarin artikel 71 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 'plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren' voorziet. Dit werd uitdrukkelijk bepaald in het bestek en de verzoekende partij heeft daaromtrent geen enkele opmerking noch voorbehoud gemaakt bij het indienen van haar offerte. In het bestek was nochtans opgenomen dat door de indiening van zijn offerte de inschrijver alle clausules van het bestek aanvaardt en hij aan alle andere voorwaarden verzaakt. De verzoekende partij kan nu geen kritiek meer geven op besteksbepalingen.

Voorts werpt de verwerende partij tegen dat de offerte van de verzoekende partij geen enkele referentie bevatte. Het betoog van de verzoekende partij heeft dan ook enkel zin indien zij minstens één referentie zou hebben bijgebracht. In het bestek was geen minimum aantal referenties opgenomen dat diende te worden voorgelegd.

Beoordeling

10. Artikel 25 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ bepaalt dat, indien de aanbestedende overheid beslist de opdracht te plaatsen bij offerteaanvraag, deze dient te worden gegund aan de inschrijver die de regelmatige offerte heeft ingediend die de economisch voordeligste is vanuit het oogpunt van de aanbestedende overheid, rekening houdende met de gunningscriteria.

Artikel 58, § 1, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ luidt:

> “De aanbestedende overheid gaat over tot de selectie van de kandidaten of inschrijvers in de mate dat de noodzakelijke inlichtingen en documenten aantonen dat ze cumulatief voldoen aan :
> 1° de bepalingen betreffende het toegangsrecht tot de opdracht zoals omschreven in de artikelen 61 tot 66;
> 2° de kwalitatieve selectiecriteria van financiële, economische of technische aard of inzake beroepsbekwaamheid die de aanbestedende overheid heeft vastgesteld op grond van de artikelen 67 tot 79. Zij preciseert deze criteria en het vereiste niveau ervan op zodanige wijze dat ze verband houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht. Bij open procedure en vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking is het opleggen van een minimaal niveau verplicht.
> De aanbestedende overheid geeft in de aankondiging van opdracht of bij gebrek aan een dergelijke aankondiging, in de uitnodiging tot het indienen van een offerte aan welke de vastgestelde kwalitatieve selectiecriteria zijn en welke de te verstrekken noodzakelijke inlichtingen en documenten zijn”.

Artikel 71 van voormeld koninklijk besluit bepaalt vervolgens op welke “manier” of “manieren” de technische bekwaamheid van de inschrijvers in het geval van een opdracht voor leveringen kan worden bewezen, met andere woorden welk kwalitatief selectiecriterium of welke kwalitatieve selectiecriteria de aanbestedende overheid mag vaststellen:

> “In geval van een opdracht voor leveringen kan de technische bekwaamheid of de beroepsbekwaamheid van de kandidaat of de inschrijver op één of meer van de volgende manieren worden bewezen,

afhankelijk van de aard, de hoeveelheid of belangrijkheid en het doel van de leveringen:
1° door het bewijs dat de kandidaat of de inschrijver voldoet aan bepaalde kwaliteitsnormen overeenkomstig artikel 77;
2° aan de hand van een opgave van de al dan niet tot de onderneming behorende technici of technische organen, in het bijzonder van die welke verantwoordelijk zijn voor de kwaliteitscontrole;
3° aan de hand van een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht, met vermelding van het bedrag en de datum en van de publiek- of privaatrechtelijke instanties waarvoor zij bestemd waren. De leveringen worden aangetoond door attesten die de bevoegde autoriteit heeft afgegeven of medeondertekend of in geval van leveringen voor een particuliere afnemer door attesten van de afnemer of bij ontstentenis eenvoudigweg door een verklaring van de leverancier;
4° aan de hand van een beschrijving van de technische uitrusting, van de door de leverancier getroffen maatregelen om de kwaliteit te waarborgen, en van de door zijn onderneming geboden mogelijkheden op het vlak van studie en onderzoek;
5° in het geval van complexe producten of wanneer deze bij wijze van uitzondering aan een bijzonder doel moeten beantwoorden, aan de hand van een controle door de aanbestedende overheid of, in diens naam, door een bevoegd officieel orgaan van het land waar de leverancier gevestigd is, onder voorbehoud van instemming door dit orgaan. Deze controle heeft betrekking op de productiecapaciteit van de leverancier en, zo nodig, op diens mogelijkheden inzake studie en onderzoek en de maatregelen die hij treft om de kwaliteit te waarborgen;
6° aan de hand van monsters, beschrijvingen of foto's, waarvan de echtheid wordt aangetoond op verzoek van de aanbestedende overheid;
7° aan de hand van attesten die door als bevoegd erkende en geaccrediteerde instituten of diensten voor kwaliteitscontrole worden uitgereikt, waarin wordt vastgesteld dat duidelijk door referenties geïdentificeerde producten aan bepaalde specificaties of normen beantwoorden."

Te dezen heeft de verwerende partij geopteerd voor het selectiecriterium opgenomen onder punt 3° van voormeld artikel 71.

11. Uit voormeld artikel 58, § 1, volgt dat de aanbestedende overheid de kwalitatieve selectiecriteria en het vereiste niveau ervan vaststelt. Het vereiste niveau van een criterium staat los van het criterium zelf.

Dit blijkt uit het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 15 juli 2011 dat onder hoofdstuk 5 ‘Selectie kandidaten en inschrijvers Toegangsrecht en kwalitatieve selectie’ – afdeling 1 ‘Algemene bepalingen’ stelt:

> “Art. 58. Dit artikel stemt gedeeltelijk overeen met de artikelen 16, 42 en 68 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996.
> Volgens paragraaf 1 gebeurt de selectie op basis van, enerzijds, de bepalingen betreffende het toegangsrecht die vervat zijn in de artikelen 61 tot 66 en, anderzijds, van de kwalitatieve selectiecriteria als bedoeld in de artikelen 67 tot 79.
> Het eerste lid, 2° bepaalt dat de kwalitatieve selectiecriteria van financiële, economische, technische aard of inzake beroepsbekwaamheid verband moeten houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht. De aanbestedende overheid moet tevens het vereiste niveau bepalen van deze criteria.
> […]”.

Onder ‘Afdeling 3 – Kwalitatieve selectie’ is in het verslag aan de Koning te lezen:

> “Afdeling 3 herschikt de voorschriften inzake kwalitatieve selectie die tot doel hebben de draagkracht van de kandidaten of inschrijvers te beoordelen. Deze bepalingen vermelden de referenties en bewijsstukken die de aanbestedende overheid kan vragen, maar niet het niveau ervan. Het komt dus toe aan de aanbestedende overheid om in de aankondiging van opdracht eenduidig de referenties te bepalen die zij wenst te ontvangen, alsook de niveaus die de ondernemingen moeten bereiken om voor de selectie in aanmerking te worden genomen. Bij de procedures die gepaard gaan met de bekendmaking van een aankondiging van opdracht, moeten de belangstellende kandidaten of inschrijvers in de aankondiging zelf kennis kunnen nemen van de gevraagde referenties en bewijsstukken. Eventueel kan bijkomend, doch niet uitsluitend, worden verwezen naar de bepalingen van andere documenten die beschikbaar zijn bij de aanbestedende overheid (bestek of selectieleidraad), waartoe vrije, rechtstreekse, onmiddellijke en volledige toegang wordt verschaft via elektronische middelen.
> De aanbestedende overheid dient evenwel niet noodzakelijk alle gegevens op te vragen die vermeld zijn in de bepalingen betreffende de kwalitatieve selectie. Zij moet haar vraag afstemmen op het voorwerp van de opdracht en op wat haar noodzakelijk of nuttig lijkt om haar beslissing inzake selectie te nemen, en om deze beslissing te kunnen motiveren. Bijgevolg dient de aanbestedende overheid te vermijden gegevens op te vragen wanneer zij niet over de nodige interne of externe deskundigheid beschikt om deze te kunnen interpreteren”.

12. Artikel 71, 3°, van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011 bepaalt dat in geval van een opdracht voor leveringen de technische bekwaamheid of de beroepsbekwaamheid van de kandidaat of de inschrijver kan worden bewezen aan de hand van een lijst van de voornaamste leveringen die gedurende de afgelopen drie jaar werden verricht.

Uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij geen enkele referentie heeft ingediend en zij betoogt evenmin dat zij er één heeft. De verzoekende partij geeft hieromtrent ook geen enkele verklaring. Zoals reeds gezegd staat het vereiste niveau van een criterium los van het criterium zelf. De verzoekende partij gaat er dan ook onterecht van uit dat er te dezen “geen daadwerkelijke selectiecriterium” of “een rechtsgeldig vastgesteld selectiecriterium” voorligt. De verwerende partij heeft gekozen voor voormeld selectiecriterium “lijst van de voornaamste referenties gedurende de afgelopen drie jaar”, dat zij op grond van voormelde bepaling wel degelijk als selectiecriterium vermocht vast te stellen. De verzoekende partij lijkt aldus als een terecht niet-geselecteerde inschrijver te worden beschouwd, nu zij geen enkele referentie heeft voorgelegd. Bijgevolg lijkt zij vooralsnog geen belang te hebben bij de aanvechting van de uiteindelijke gunningsbeslissing en bij haar enig middel dat in strijd met de geldende bepalingen geen “minimaal niveau” werd opgelegd van voormeld selectiecriterium. Deze onwettigheid kan haar in de gegeven omstandigheden immers geen enkel nadeel hebben toegebracht.

13. De verzoekende partij doet op het eerste gezicht niet blijken van het vereiste belang bij het middel.

Het middel is niet ernstig.

VII. Rechtsplegingsvergoeding

14. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 2.800 euro.

15. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State', is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 'betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973' toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67, § 1, bepaalt:

> "§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.
>
> In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten."

16. Er is aldus grond om met toepassing van deze bepalingen de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Te dezen brengt de verwerende partij geen concrete aan de zaak eigen argumenten bij om haar vraag tot het toekennen van het maximumbedrag van 2.800 euro te verantwoorden. Er is geen reden om over te gaan tot een verhoging van het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 februari 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bram Van Thillo	**Johan Bovin**